

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. F. Ioannis Nider Ordinis Prædicatorum Theologi De
Reformatione Religiosorvm Libri Tres**

Nider, Johannes

Antverpiæ, 1611

XVIII. Declarat tres alias radices: quæ sunt, locorum nimia multiplicatio,
feminarum incauta adhæsio, & bonorum virorum perditio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45728](#)

*Contenen-
tes parua
& venia-
lia, errant.
Aug.lib.de
x.chordis,
cap. 11. &
tract. 12. in
Ioan. circa
fin. tom. 9.*

dere : cùm tamen per talia perueniatur ad magna. In cuius cōtrarium dicit Aug. lib. de decem chordis: Nolite cōtemnere venialia, quia minima sunt : sed timete quia plura. Plerumque enim bestiæ minutæ multæ nocent. Numquid minutissima sunt grana arenæ ? sed si arena amplius in naui mittatur, mergit illam, vt pereat. Quàm minutæ sunt guttæ pluuiæ : nónne flumina implet, & domos deiiciunt ? Timenda est ergo ruina multitudinis. Aduertendum præterea, quòd omnis mali origo semper fuit negligentia. Si enim primus Angelus circumstantias debitas, & primus homo similiter, inspexissent ; talia nequaquam in peccata corruissent.

*Boëth. c. 6. Pulchre
ditum.
cōstantia: Propter quod Boëth. lib. De disciplina scholiarium dicit: Sicut in unoquoque opere mater est * diligentia, ita vniuersæ doctrinæ & disciplinæ nouerca est negligentia.

C A P V T X V I I I .

Declarat tres alias radices : quæ sunt, locorum nimia multiplicatio, feminarum inculta adhæsio, & bonorum virorum perditio.

xii. Radix. **V**NDECIMA radix est, locorum nimia multiplicatio, aut in numero monasteriorum, aut in uno monasterio structurarum varie-

varietas. Ex monasteriorum enim multitu-
 dine, in exemptis Ordinibus præsertim, se-
 quitur difficultas regiminis; quia quod ni-
 nium est, vix, aut nullatenus regi potest, vt
 patet in multitudine exercitus: de qua qui-
 dam sapiens ait Dario, plus esse contra Ale-
 xandrum timendum, quām de ea gauden-
 dum foret. Sequitur etiam carentia & fra-
 trum penuria faciliter: quia per talia varia
 loca oportet à locis, vbi quidam essent ne-
 cessarij, eos mitti aliò. Sequitur insuper
 minor ad Ordinem fauor, quia raritas re-
 bus pretium imponit. Sequitur prætereà, po-
 tissimè apud Mendicantium fratrum Or-
 dines, defectus rerum temporalium: quia
 cùm ex terminis se nutrire habeant, arcti-
 tudo terræ multis non sinit ministrare vi-
 ctum, vbi paucis sufficeret. Hæc & similia
 motiua legitur olim monuisse Prædicato-
 rum Ordinem primus postillator totius Bi-
 bliæ, Venerabilis Hugo eiusdem Ordinis,
 iam assumptus in Cardinalatus officium,
 quatenus scilicet Ordo à nimia cōuentuum
 multitudine abstineret. Ex multiplicatione
 verò structurarum in uno monasterio, se-
 quuntur magna inconuenientia, quæ suprà
 lib. I. cap. 17. narrata sunt. Insuper expensæ
 graues ex eodem imminent, nunc de lignis
 submouendis, nunc de muris reficiendis, &
Hugo Ordini
nis Prædi-
catorū, pri-
mus postil-
lator totius
S. Scriptu-
ræ.

Q 3

nunc

*Timenda
religioni dū
nimium se
amplificat
& extēdit.
Ila. 5.8.*

*xii. Radix
ruinam
religioni
generans.*

*Num. 31.
v. 16.*

*B. Aug. l. i.
Soliloq.
c. 10. to. 1.*

*Hieron. ad
Nepot. de
vita Cler.
tom. I.*

nunc de tectis resinciendis. Timendum igitur est multis Religionibus, ne illud malum eis appropriari possit Isaiæ 5. Væ, qui coniungitis domum ad domum, & agrum agro copulatis usque ad terminum loci. Numquid habitabitis vos soli in medio terræ? In auri bus meis sunt hæc, dicit Dominus exercituū. Nisi domus multæ desertæ fuerint grandes, & pulchræ absque habitatore.

Duodecima radix est, feminarum inculta ad hæsio; siue sint illæ sacerulares siue monasticæ. De quibus Moyses Num. 31. dicit Israël, qui obtento bello seruauerunt feminas: Nonne istæ sunt, quæ deceperunt filios Israël ad suggestionem Balaam, & præuari cari vos fecerunt in Domino, super peccato Phogor, unde & percussus est populus? Ad idem est B. Augustinus lib. Soliloq. Nil esse sentio, quod magis ex arce deiiciat animum virilē, quam blandimenta feminę. Et Hieronymus ad Nepotianum: Hospitium tuū aut raro aut numquam mulierum pedes terat: omnes puellas ac virgines Christi aut æqualiter ignora, aut æqualiter dilige. Vide ne sub eodem tecto manseris, nec in præterita castitate confidas. Nec Sampson fortior, nec Dauide sanctior, nec Salomone potes esse sapientior. Memeto semper quod paradisi colonum de possessione sua mulier eiece-

eiecerit. Et ad Heliodorum: Quid facit monachus in cellis seminarum? quid sibi volunt priuata & sola colloquia, & arbitros fuentes oculi? Sanctus amor impatientiam non habet. Ideo idem Hieronymus de vita Clericorum: Seminarum cum Clericis nullo pacto coniuncta permittitur conuersatio. Janua diaboli, via iniquitatis, scorpionis per-
Hieron. ad
Oceanum
de vit. Cler.
 cussio, nocium genus est femina. Cum proximat, stimulat, ignem incendit, flammigero igne percutit conscientiam pariter habitantis, & exurit fundamenta montium. Si cum viris feminæ habitent, viscarium non deerit diaboli. Medium loquendi cum feminis tenere docet Athanasius libro suo exhortatorio ad monachos, ubi sic dicit: Vita vestra iubeat, lingua suadeat, quia plus auctoritatis exemplum, quam sermo gestat.
Athanasi.
exhor. ad
monach.

Feminas probas & Religionis studio Deo dedicatas, cum mensura venerationis honorate, ut nec austерitas inhumana, nec sedulitas sit remissa. In loquendo autem cum eis, præcipue vobis ætas, hora, solitudo vietanda sunt, ut vitetur omne quod cōtra vos potest fingi, tamquam possit credi. Ipsa famæ semina priusquam nutriātur, intereant: non enim vobis tandem fides facti, sed etiam possilitas est releganda mendacij.

Tertia decima radix est, bonorum viro-

Quid in-
ter loquen-
dum cū eis
seruādum.

dix.

Q 4 rum

rum perditio, quia tunc maligni libertatem
habent male viuendi. Sensit hoc, qui ait
Prouerb. 29. *Cum prophetia defecerit, dis-
sipabitur populus.* Perduntur viri boni mul-
tipliciter: aliquando ineuitabili morte, vio-
lenta vel naturali: aliquando per corrupto-
res animarum, morte deterius morali: ali-
quando per tyrannos sacerdotes vel Eccle-
siasticos de territorio propelluntur, morte
ciuili: aliquando etiam de uno loco mittun-
tur ad alium, cui subueniendum erit.

*Quantum
obst profligare probos*

Cauendum ergo, quantum ratio dictau-
rit, & quantum est humanitus possibile, ne
notabiles viri perdantur: quia in eorum pre-
sentia salus animæ conseruatur, quæ in eo-
rum perditur absentia. Vnde Prouerb. 29.

Prou. 29.2. *In multiplicatione iustorum latabitur vul-
gus; cum impius sumperit principatum, ge-
met populus.* Et iterum: *In multiplicatione
imiorum multiplicabuntur scelera, & rui-
nas eorum iusti videbunt.* Patuit hoc in
Moysè, quo viuente religio veteris Testa-
menti fidelissimè per eum retenta est: & in-

Deu. 31.29 de moriturus, ait ad Israël: *Noui quod post
mortem meam iniquè agetis, & declinabis
citò de via, quam præcepi vobis.* Sic Iosue
moriturus ait ad populum Israël: *Non pote-
ritis seruire Domino.* Et Iudicum 2. dicitur:
Iudic. 2.7. *Seruierunt g̃e Domino* (scilicet filij Israël)

cunctis

cunctis diebus Iosue, & Seniorum, qui longo post eum vixerunt tempore. & statim sequitur: Et surrexerunt alij, qui non nouerant Dominum, & opera quæ fecerat cum Israël: feceruntq; filij Israël malum in conspectu Domini, & seruierunt Baalim; ac dimiserunt Dominum Deum patrum suorum.

Hinc de assumendo Elia in paradisum, per Heliæum 4. Regum 2. clamando dicitur:

Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga eius. Currus enim supportat, & auriga dirigit: sic Elias populum Israël supportauerat, defectus supplendo in impetratiōne pluiae, periclitante populo, & reduxit eumdem ad veram fidem per impetratiōnem super holocaustum. Pari modo Heliæo ægrotante, & statim morituro, ut dicitur ibidem c. 13.

Descendit ad eum Ioas rex Israël, & flebat 4. Reg. 13. *coram eo; dicebatq; Pater mi, currus Israel, & auriga eius.* Ita rex Iuda Ioas, viuente Ioiada Sacerdote, eodemque dirigente, optimè rexit regnum, legem, templum, sacerdotium, & alia regulauit sanctissimè: sed statim, Ioiada defuncto, se adorari permisit ut Deum, 2. Paralip. 24.

C A-

Q 5